

لیلا جدیدی

از نقض حقوق بشر در حکومت ولایت فقیه، سخن زیاد رفته است اما حتی اگر هر سخن و نمونه تنها نوک سوزنی می بود که بر روح انسان می خراشید، باز هم این همه شقاوت و دیوانگی از سوی رژیم برای هیچ انسان شرافتمند و عدالتخواهی قابل تحمل نمی بود.

مردم ایران در داخل و خارج از مرز، روح و جانیشان زخمگین است و همزمان رژیم از داخل و حاکمان کشورهای به اصطلاح دموکراتیک و متمدن از خارج، خنجر به دست برای حفظ منافعتشان بر عمق این زخم می افزایند.

وجه تشابه دو واقعه ی زیر که در یک روز و از دو کشور گزارش شده، نمونه ای از صحت این گفته است.

رادپو فردا از جانب آقای تقی حمیدی، پدر دکتر فرزاد حمیدی، یکی از زندانیان سیاسی اعتصابی در زندان گوهردشت، گزارش می دهد که فرزندش در شرایط جسمی بسیار وخیمی پسر می برد، بطوریکه قدرت تکلم نداشته و به آستان کوری رسیده است. زندانیان نه تنها به این اعتصاب اهمیتی نداده اند بلکه برای تنبیه بیشتر، او را در اتاقهای سرد و زیر زمین نگاه داشته اند. پدر دکتر حمیدی از فعالان حقوق بشر خواسته است تا برای نجات جان او فعالیت کنند. فرزاد حمیدی ۸ ماه پیش در جریان تحصین در برابر دفتر سازمان ملل دستگیر شد و از ۲۰ روز پیش به همراه شماری دیگری از زندانیان سیاسی، در اعتراض به رفتار بد و عدم تفکیک زندانیان سیاسی از زندانیان جنایی، دست به اعتصاب غذا زده است.

همزمان، گزارش شده است که مقامات آلمانی در ادامه سیاستهای استمالت جویانه خود در برابر رژیم ملاها و با وجود آگاهی از نقض مستمر حقوق بشر در حکومت ملاها و خطراتی که جان گریختگان از دوزخ ملاها را تهدید می کند، اقدام به بازگرداندن یک پناهجوی ایرانی به نام زهرا کاملی کرده اند. بنا به اطلاعاتی از سوی "سازمان زنان هشت مارس"، دهها تن از فعالین ایرانی و افغانی، سازمان زنان هشت مارس، فعالین چپ آلمانی و برخی از فعالین تشکلهای ایرانی، در اعتراض به دیپورت این زن پناهجوی ایرانی، در فرودگاه فرانکفورت دست به یک اکسیون اعتراضی زده که با پشتیبانی دیگر مسافران نیز همراه بوده است. در نتیجه خلبان این پرواز از سوار کردن پناهجوی مزبور خودداری می کند. براساس همین گزارش، پلیس آلمان اکثر شرکت کنندگان در اکسیون را دستگیر و هم اکنون برخی از ایرانیان و شمار زیادی از نیروهای آلمانی معترض در بازداشت به سر می برند.

همسویی و تشابه در تاکتیک حکام اروپایی با رژیم جمهوری اسلامی، برای مردم ایران حای شکی را باقی نمی گذارد که هنگامی که پای منافع این دو در میان باشد، حقوق بشر به آسانی پایمال می گردد. مقاومت، افشاگری، گرفتن حمایت از دیگر مردم عدالتخواه و همبستگی هر چه گسترده تر علیه این اقدامات جنایت کارانه، از مهمترین وظایف ایرانیان در شرایط کنونی است. ۲۴ بهمن ۸۳

برابری زنان با مردان

در اعتیاد

زینت میرهاشمی

بر اساس آمارهای رسمی، در برابر هر ۱۰ مرد معتاد، ۷ زن مصرف کننده مواد مخدر وجود دارد. طی سالهای اخیر، اعتیاد در میان زنان گسترش پیدا کرده، به گونه ای که این اعداد هر چه به هم نزدیک تر می شود.

دبیر کل "انجمن کاهش خسارات اعتیاد پرسپولیس" در گفتگویی با خبرگزاری ایلنا ۱۱ بهمن ۸۳، در مورد بالا رفتن آمار زنان معتاد می گوید: «در ۴ سال گذشته، سرعت رشد اعتیاد در زنان ۳ برابر مردان بوده و اگر به همین منوال پیش برود، طولی نخواهد کشید که تعداد زنان معتاد با مردان معتاد برابر شود.»

اگر آمار ارایه شده در باره نرخ رشد فقر و اعتیاد را با هم مقایسه کنیم، می بینیم که در جامعه ایران این دو با هم تناسب دارند. ارزانی و قابل دسترس بودن مواد مخدر در کشور، اعتیاد را به معضلی فقیرانه تبدیل کرده است. به گونه ای که از آن می توان به عنوان یکی از جمله بیماریهای فقیران نام برد.

بنا به آمارهای رسمی، یک میلیون نفر شب را گرسنه به صبح می رسانند. دکتر عابد فتاحی، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس در گفتگویی با خبرگزاری سینا ۲۹ دی ۸۳، می گوید: «در حال حاضر ۱۰ تا ۱۱ میلیون فقیر در کشور وجود دارند و آمار تعداد افرادی که گرسنه هستند به بالای یک میلیون نفر رسیده است.»

بر اساس آمار ارایه شده از طرف رفیعی، مدیر کل دفتر پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی (روزنامه جمهوری اسلامی ۲۷ دی ۸۳)، نرخ رشد جمعیت معتادان به مواد مخدر در کشور ۸ درصد است که معادل ۳ برابر رشد جمعیت کشور می باشد.

این روزنامه در ادامه این گفتگو در رابطه با آمار معتادان می نویسد که «وی آمار رسمی معتادان را ۲ میلیون نفر اعلام کرد اما منابع مستقل شمار معتادان را ۷ میلیون نفر برآورد می کنند.»

بر اساس همین داده های آماری، زنان بخش قابل توجهی از جمعیت فقیر ایران را به خود اختصاص می دهند. زنان به دلیل اعمال خشونت چه از جانب نهاد خانواده و چه از لحاظ قوانین مربوط به آنها و نیز فقدان راهکارهای حمایتی از آنان، در مقابل فقر و اعتیاد آسیب پذیر هستند. این که در سالهای اخیر میزان بزهکاری، قتل و اعتیاد در میان زنان افزایش یافته، زاده شرایط ستم آمیز حاکم بر زنان است. شرایطی که تأثیرات آسیبها و ناهنجاریهای اجتماعی بر زنان را شدت بخشیده است. پس هر چه زنانه شدن چهره فقر به زنانه شدن اعتیاد کمک مستقیم می رساند.

۱۲ بهمن ۸۳

جهان در آینه مرور

بقیه از صفحه ۱۲

ایجاد کرده است. نمایندگان کوبا، ونزوئلا، بولیوی و اسپانیا در این باره با کیرچنر به گفتگو نشستند.

در حال حاضر هنوز ۵۰ درصد از مردم آرژانتین زیر خط فقر زندگی می کنند. پر واضح است که تشنه های اجتماعی در این کشور رو به رشد خواهند بود. در نتیجه این نابسامانی اقتصادی، آمار زندانیان سیاسی و سرکوب جنبشهای اعتراضی نیز رو به رشد خواهد داشت. انتخاب نستور کیرچنر در سال ۲۰۰۳، در داخل و خارج از آرژانتین این برداشت را به دنبال داشت که او یک جانشین مترقی در برابر دولت نو لیبرال کارلوس منم است. اقدامات اخیر او خلاف این را به اثبات رسانده است.

پیامهای تلخ و شیرین سازمان ملل

خبر خوب آنکه سازمان ملل متحد اخیرا اعلام کرده است، دستیابی به هدف کنفرانس پایان هزاره سال ۲۰۰۰ که طی آن کشورهای جهان متعهد شدند تعداد مردم فقیر در جهان را تا سال ۲۰۱۵ به نیم برسانند، امکان پذیر و ممکن است. این امر فعالین سازمانهای غیر دولتی را امیدوار کرده و به افزایش فعالیتهای خود پیرامون این گزارش برانگیخته است.

با این حال، محاسبات نشان می دهد که دستیابی به این امر در صورتی عملی خواهد گشت که کشورهای ثروتمند کمکهای خود را دست کم به دو برابر برسانند.

طی دو ماه گذشته، جهان متعهد به پرداخت ۴ میلیارد دلار کمک به مصیبت دیدگان سونامی شد و مردم جهان با پرداخت کمهای بزرگی از سوی خود و با حمایت از کمکهای دولتهایشان نشان دادند که برای از میان برداشتن فقر در جهان آماده هستند.

در همایش سال ۲۰۰۰، ۱۸۹ کشور که شامل آمریکا و کشورهای G-7 نیز می شدند، فراخوانی مبنی بر کاهش تعداد مردم فقیر و گرسنه جهان به نیم، سواد آموزی تا حد پایان دوره ابتدایی در سطح جهان، کاهش مرگ و میر در نوزادان و مادران باردار، جلوگیری از شیوع بیماری ایدز، مالاریا و دیگر

بیمارهای مزمن که سالانه میلیونها نفر مردم فقیر در اثر آن جان خود را از دست می دهند را دادند. این فراخوان قول می دهد که تا سال ۲۰۱۵ به این هدف دست یابد. قرار بر این است که در ماه سپتامبر امسال در یک کنفرانس دیگر، پیشرفت این امر مورد بررسی قرار گیرد.

در حال حاضر، بیش از یک میلیارد ها نفر در فقر مطلق و با درآمدی کمتر از یک دلار یا با روزی بین یک تا دو دلار زندگی می کنند به سختی توانایی برآوردن نیازهای اولیه خود را دارند. سالانه ۱۱ میلیون کودک در اثر بیماریهایی چون مالاریا، اسهال و ذات الریه که قابل درمان و یا پیشگیری هستند، جان خود را از دست می دهند. بیش از ۸۰۰ میلیون نفر گرسنه سر به بالین می گذارند در رفتن به مدرسه و طی کردن دوره ابتدایی محروم هستند.

اینکه به خاطر فقر و عدم دسترسی به پزشک و دارو، انسانهایی در اثر یک بیماری که به آسانی درمان پذیر است جان خود را از دست می دهند، از فاجعه بارترین پدیده های دنیای مدرن است.

برای پرداخت هزینه این تعهد، هدف سازمان ملل بیشتر جمع آوری کمک از کشورهای ثروتمند است و حتی اعلام می کند که دسترسی به آن در صورت دوبرابر شدن میزان این کمکها امکان پذیر است. با این حال، کشورهای کوچکتری مانند دانمارک، لوکزامبورگ، هلند، نروژ و سوئد با اختصاص ۰/۷ درصد از درآمد سالانه خود و همچنین بلژیک، فنلاند، فرانسه، ایرلند، اسپانیا، و انگلیس با دادن کمکهای مالی دیگری، متعهد به رسیدن به هدف ۲۰۱۵ گشته اند. اما کشورهایی با اقتصاد عظیم تر مانند آمریکا، ژاپن و آلمان، به این امر متعهد نگشته اند.

تلاشی که سازمانهای سیاسی و اجتماعی در جهت آگاه کردن مردم جهان انجام می دهند تا از این راه بر سیاستمداران کشور خود در امر حمایت و کمک رسانی به مردم فقیر فشار بیاورند، حیاتی و بیش از پیش ضروری می باشد. مبارزه با فقر هم از کانال مبارزه با سیستمهای غارت گر و مستبد و هم با حمایت از تمامی اقداماتی

بقیه در صفحه ۱۹